

แม่สีตอบให้ทราบ

“กฎหมายบ้านเมืองก็ไม่รู้หรือ”

อาจารย์ทิพาภรณ์ถามเพิ่ม

“ไม่ไม่รู้”

แม่สีตอบ.....

หลังจากนั้น อาจารย์ทิพาภรณ์ ได้มีโอกาสพบกับวิญญาณเจ้าเมือง คือพ่อขุนถาด แม่คำสร้อย บัวเงิน บัวทองและทหาร..... มหาตเล็ก เสมออำมาตย์อีกประมาณ 40-50 นาย อยู่รายรอบข้างๆ มีรูปปั้นเทวรูปองค์หนึ่ง ตั้งอยู่ข้างๆ พ่อขุนถาดนั่งอยู่บน บัลลังหิน จากนั้นจึงได้กล่าวประกาศ

“ใครจะไปเกิดบัดนี้ถึงโอกาสของพวกเขาเจ้าแล้วจักสามารถไปเกิดได้ เพราะมีผู้มา ล้างอาถรรพ์ให้แล้ว”

อาจารย์ทิพาภรณ์สังเกตดูแม่สี แม่คำสร้อย ดูท่าทางไม่ค่อยพอใจนัก เพราะหลวงสมบัติส่วนรูปกายอาจารย์นั้น เต็มไปด้วยดินดูสกปรกขณะนั้นที่ชาวเมืองพากันนั่งฟัง เจ้าเมืองพ่อขุนถาดก็ไม่มีใครแสดงอาการ ความรู้สึกใดๆ ออกมาที่จะอยากไปเกิด เพราะไม่เข้าใจว่าคืออะไร อะไรคือการไปเกิดสิ่งที่จะไปเกิดคืออะไร มีการเกิดได้จริง หรือ.....

จากนั้น อาจารย์จึงได้กำหนดจิตกลับสู่กาย เมื่ออาจารย์ทิพาภรณ์ เห็นความอัศจรรย์ ทางจิต ทราบเรื่องราวต่างๆ ในอดีตที่ล่วงผ่านมา 4,000 ปี มาแล้วจึงทำให้ อาจารย์ทิพาภรณ์ได้เข้าใจสังขารม ชีวติกรรมของตนเองทราบถึงเหตุ ทำไมในชาติ ปัจจุบันนี้จึงทำมาหากินอะไรก็ไม่ขึ้น ทำอะไรก็ขาดทุนเป็นหนี้เป็นสิน เกิดความทุกข์ใจสารพัด ต้องเบนเข็มชีวิตสู่การปฏิบัติธรรม โดยการกำหนดความตายเป็น สรรณะ จึงได้เข้าใจว่า เพราะถ้าหากชีวิตประสบความสำเร็จในชีวิตทางโลก ก็จะไม่เห็น ทุกข์ของชีวิตประสบความสำเร็จในชีวิตทางโลก ก็จะไม่เห็นทุกข์ของชีวิต ชีวิตจักไม่ เบนเข็ม มาทางสายธรรมได้ง่าย และการปฏิบัติจะไม่สามารถปฏิบัติธรรมขั้นเหนือ ตายได้เลย คือ ความไม่กลัวตาย.....

จิตเบิกบาน ดีใจอยู่อย่างนั้น จึงไปอาบน้ำตามปรกติ ขณะนั้นหมู่คณะยังคง วุ่นวายอยู่กับการขุดหาทองคำ หลังจากอาจารย์ทิพาภรณ์อาบน้ำเสร็จ จึงเดินมาพบกับ กลุ่มที่ขุดหาทอง แต่คราวนี้ กลุ่มนี้ดูแปลกชอบกล คนกลุ่มนี้แทบจะเดินเข้ามาชน อาจารย์ทุกๆ ที่ก่อก่อนหน้านี้ คนเหล่านี้จะเคารพอ่อนน้อม ถ่อมตนต่ออาจารย์ทิพาภรณ์ เสมอ เนื่องจากเหตุก่อนนั้น อาจารย์ทิพาภรณ์ได้รับพลังแฝง มาจากเทวดา ชื่อเจ้าพ่อ